

ת"פ (חדרה) 13373-10-23 - מדינת ישראל ע"י נ' מיכאל דזאנאשוילי

ת"פ (חדרה) 13373-10-23 - מדינת ישראל ע"י נ' מיכאל דזאנאשוילי ואח'שלום חדרה

ת"פ (חדרה) 13373-10-23

מדינת ישראל ע"י

נגד

1. מיכאל דזאנאשוילי (עציר)

ע"י ב"כ עו"ד רהב אופנהיימר

2. יעקב ברכה

בית משפט השלום בחדרה

[17.11.2024]

כבוד השופט אלכס אחר

ב"כ עוה"ד

גזר דין - ביחס לנאשם 1

הנאשם 1 הורשע על פי הודאתו בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום המתוקן וזאת במסגרת הסדר טיעון שגובש בין הצדדים אשר ללא כלל הסכמה עונשית וזאת בהתאם לפרוטוקול הדיון מיום 28.05.2024. לא גובשה בין הצדדים הסכמה עונשית וכל צד עתר לעונש בהתאם לעמדתו.

כתב האישום המתוקן מייחס לנאשם ביצוע עבירות לפי פקודת הסמים המסוכנים - עבירות של החזקת סם שלא לצריכה עצמית, סחר בסם מסוכן, והפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו וזאת מתוקף מעורבותו של נאשם זה ב- 8 פרטי אישום שונים שעובדותיהם מפורטים בכתב האישום המתוקן.
בקצרה אפרט את פרטי האישום:

פרט אישום ראשון - מתייחס לאירוע מיום 28/8/23 במהלכו החזיק הנאשם סם מסוכן שלא לצריכה עצמית, (4.16 גר' קנבוס, 15.1395 גרם של סם מסוג קטמין, 5.0689 גרם של סם מסוכן מסוג מתאמפטמין קטמין, 11.6892 גרם של סם מסוכן מסוג קטמין, 90 טבליות של סם מסוכן מסוג LSD, 1.0566 גרם של סם מסוכן מסוג MDMA).
כמו כן בנסיבות אלה עשה הנאשם מעשים בכוונה כדי להפריע לשוטרים למלא את תפקידם, ועל כן יוחסו לו בגין פרט אישום זה עבירות של החזקת סם שלא לצריכה עצמית, עבירה לפי סעיפים 7(א)+(ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים והפרעה לשוטר במילוי תפקידו, עבירה לפי סעיף 275 לחוק העונשין.

פרט אישום שני - מתייחס למספר אירועים בין החודשים אפריל 2023 ועד אוגוסט 2023, בהם סחר הנאשם בסמים מסוכנים ב- 15 הזדמנויות שונות, כאשר 3 מהן בוצעו יחד עם אחר. מתוקף פרט אישום זה יוחסה לנאשם עבירה של סחר בסם מסוכן, עבירה לפי סעיף 13 + 19א לפרקודת הסמים המסוכנים, וזאת בגין 15 עבירות המפורטות בעובדות פרט אישום זה.

פרט אישום שלישי - מתייחס לעבירת סחר בסם מסוכן אותה ביצע הנאשם ביום 16/3/23 בגין אירוע זה יוחסה לנאשם עבירה לפי סעיף 13 + 19א לפרקודת הסמים המסוכנים.

פרט אישום רביעי - מתייחס לעבירת סחר בסם מסוכן אותה ביצע הנאשם ביום 6/3/23 בגין אירוע זה יוחסה לנאשם עבירה לפי סעיף 13 + 19א לפרקודת הסמים המסוכנים.

פרט אישום חמישי - מייחס לנאשם מעורבות ב- 3 אירועי סחר מסם מסוכן בתאריכים 13/11/22, 28/11/22 ו- 4/12/22, בגין אירוע זה יוחסה לנאשם עבירה לפי סעיף 13 + 19א לפרקודת הסמים המסוכנים - 3 עבירות.

פרט אישום שישי - מייחס לנאשם מעורבות ב- 3 אירועי סחר מסם מסוכן בתאריכים 23/6/23, 24/6/23 ו- 7/7/23 בגין אירוע זה יוחסה לנאשם עבירה לפי סעיף 13 + 19א לפרקודת הסמים המסוכנים - 3 עבירות.

פרט אישום שביעי - מתייחס לאירוע מיום 26/5/23 במהלכו סחר הנאשם בסם מסוכן, בגין אירוע זה יוחסה לנאשם עבירה לפי סעיף 13 + 19א לפרקודת הסמים המסוכנים.

פרט אישום שמיני - מתייחס לאירוע מיום 29/6/23 במהלכו סחר הנאשם בסם מסוכן, בגין אירוע זה יוחסה לנאשם עבירה לפי סעיף 13 + 19א לפרקודת הסמים המסוכנים.

טיעוני הצדדים לעונש:

המאשימה הגישה את טיעוניה בכתב (ת/3) לצד אסופת פסיקה התומכת במתחם הענישה אותו ביקשה לאמץ כך שבית המשפט התבקש לקבוע כי בגין העבירות בהן הורשע הנאשם במסגרת כתב האישום המתוקן, ייקבעו שני מתחמי ענישה - אחד ביחס לפרט האישום הראשון כך שינוע בין 24-48 חודשי מאסר והשני ביחס לפרטי אישום 2-8, כך שינוע בין 24-48 חודשי מאסר.

המאשימה התייחסה במסגרת טיעוניה לעברו הפלילי של הנאשם (ת/4), לחובתו 4 הרשעות קודמות כולן בגין עבירות סמים במדרגים שונים, כאשר הרשעתו האחרונה היא מיום 10/4/2018 כך גם התייחסה המאשימה במסגרת טיעוניה לתסקירי שירות המבחן שהוגשו בעניינו של הנאשם ולאמור בהם ובמיוחד לעובדה כי הנאשם נפלט מהמסגרת הטיפולית בה שולב במסגרת הליך פלילי זה.

המאשימה הדגישה כי מקרה זה צריך שישקף ברמת הענישה גם את הרתעת הנאשם והרתעת הרבים כפי שהדבר עולה מהאמור בסעיפים 40 ו- 40 לחוק העונשין, ובסופו של דבר ביקשה המאשימה למקם את עונשו של הנאשם ברף האמצעי העליון של מתחמי הענישה המוצעים לצד הטלת ענישה צופה פני עתיד וקנס.

מנגד, ב"כ הנאשם אף הוא הגיש את טיעונו לעונש בכתב (ת/5) וציין כי בנסיבות מקרה זה יש לקבוע כי מתחם העונש ההולם למעשה העבירות בהן הורשע הנאשם בהליך זה שלפני, נע בין 10-20 חודשי מאסר לצד הטלת ענישה הצופה פני עתיד וזאת בהתבסס על הנימוקים המפורטים בכתב הטיעונים לעונש והפסיקה המאוזכרת בסעיף 12. ב"כ הנאשם הדגיש את נסיבותיו האישיות של הנאשם לצד העובדה שהנאשם הודה בכתב אישום מתוקן לקח אחריות על מעשיו חסך זמן שיפוטי יקר, הוא שוהה מזה למעלה מ-12 חודשים בתנאי מעצר, והגם שלחובת מרשו הרשעות קודמות והליך הטיפולי בו שולב לא צלח, ביקש ב"כ הנאשם לאמץ מתחם זה ולהטיל על מרשו ענישה שתהלום את העבירות בהן הורשע, בטווח הענישה הנ"ל.
תסקירי שירות המבחן:

בעניינו של הנאשם הוגשו שני תסקירים מטעם שירות המבחן הראשון ביום 16/7/24 ובו פירוט נרחב אודות הנאשם בכל היבטים הרלוונטיים, ובמסגרת תסקיר זה העריך שירות המבחן כי קיים סיכון משמעותי למעורבות שולית נוספת של הנאשם בעתיד וזאת היה ולא ישולב בהליך שייתן לו מענה טיפולי אשר תואם את צרכיו. בהתאם לכך המליץ שירות המבחן לאפשר לנאשם לבחון את שילובו במסגרת טיפולית בקהילת "רוח מדבר".
ביום 29/7/24 הוגש תסקיר שני בעניינו של הנאשם (תסקיר משלים) ובציודו המלצה קונקרטיה לשילובו בקהילה הטיפולית רוח מדבר שם אמור היה הנאשם לשהות בתנאי המקום וזאת על מנת שיתאפשר לו להשתתף בכל פעילויות הקהילה בתחומה ומחוצה לה בפיקוח הצוות הטיפולי והמדריכים.
בית המשפט מצא לנכון בנקודת זו לאמץ את המלצת שירות המבחן ולאפשר לנאשם להשתלב בהליך טיפולי, כך שהנאשם הועבר "מדלת אל דלת" לקהילה הטיפולית אולם, למרבה הצער הנאשם לא עמד בדרישות הקהילה הטיפולית, עזב אותה התקבל דיווח מתאים על כך, והוא נעצר בשנית עד תום ההליכים.
דיון והכרעה:

תיקון 113 לחוק העונשין, עיגן את הבניית שיקול הדעת השיפוטי והעניק מעמד בכורה לעיקרון ההלימה, היינו קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשי העבירה, בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו. בהתאם לתיקון לחוק, על בית המשפט לקבוע את מתחם העונש ההולם למעשה העבירות שביצע הנאשם. לשם כך יתחשב בית המשפט בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה המפורטות בסעיף 40ט' לחוק העונשין.
לכשיקבע מתחם הענישה, יקבע בית המשפט את העונש המתאים, בתוך המתחם, אשר יוטל על הנאשם וזאת בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה המפורטות בסעיף 40יא' לחוק.

בית המשפט רשאי לחרוג ממתחם העונש ההולם בשל שיקולי שיקום או הגנה על שלום הציבור לפי סעיפים 40ד' ו-40ה' לחוק.

העבירות בהן הורשע הנאשם גם לאחר תיקון כתב האישום הן עבירות חמורות מאד, וזאת במיוחד כשעסקינן בנאשם שפועל במודע תוך הבנת פסול במעשיו, לא רק שמחזיק בכמות סם שלא לצריכה עצמית אלא גם סוחר בה במספר רב של הזדמנויות וליתר דיון ביצע הנאשם 20 עסקאות של סחר בסם מסוכן, לצד עבירה של החזקת סם שלא לצריכה עצמית והפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו.

הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה ממעשה הנאשם הם הפגיעה בביטחון הציבור ובריאותו, פגיעה בסמכותם של גורמי אכיפת החוק.

הנאשם פעל באופן מודע, תכנן את מעשיו, שקל בקפידה את דרך התנהלותו, ועשה זאת לאורך פרק זמן ממושך, לא מדובר באירוע ספורדי יחיד ונקודתי אלא ברצף של עבירת סחר בסמים מסוכנים מסוגים שונים כאשר בחלק מהפעמים ביצע הנאשם את העבירות בשיתוף פעולה יחד עם אחר.

הנזק שגרם הנאשם כתוצאה ממעשיו הוא משמעותי ומהותי, וודאי כאשר עסקינן בסחר בסם מסוכן ובהפצתו לצדדי ג'.

בפסיקה נקבע כי יש לנקוט ביד קשה כלפי נאשמים המורשעים בעבירות כנגד פקודת הסמים המסוכנים ובמיוחד כלפי אלה אשר סוחרים בסם.

בע"פ 966/94 אמזלג נ' מדינת ישראל נקבע בין היתר כי: "נגע הסמים הפוגע קשות בחברתנו מחייב מלחמת חורמה והעונשים שיגזרו על ידי בתי המשפט בשל עבירות סמים צריכים להשתלב במאבק הכולל להדברת הנגע. על כן, יש ליתן משקל ממשי לשיקול ההרתעתי אל מול השיקולים האישיים, אשר משקלם יהיה נמוך יותר במקרים כגון אלה. 'עונש הולם למחזיקי סמים שלא לשימוש עצמי - קרי: למשולבים במערך ההפצה - מכוון לקבוע בהכרת הכל את החומרה היתירה שאנו מייחסים להפצת הסמים, ולהרתיע עבריינים בכוח מלשלוח ידם בפעילות ההפצה. שתי תכליות מרכזיות אלו ניתן להשיג רק על ידי הטלת עונשים חמורים", (ראו גם רע"פ 3245/08 סולימאן מחמוד נ' מדינת ישראל).

לגבי תכלית הענישה, ראו לעניין זה גם ע"פ 211/09 אזולאי נ' מדינת ישראל: "הענישה בעבירות מסוג זה נועדה, קודם לכל, לשרת את מטרת הגמול לעבריין על עיסוק בסם העלול לסכן חיי אדם ולפגוע בבריאות המשתמשים בו; שנית, על העונש להעביר מסר חד-משמעי של הרתעה ביחס לעבריינים פוטנציאליים, ולשמש אות אזהרה אפקטיבי לכל מי שמתכוון לקחת חלק במערכת ההעברות והסחר בסמים, תהא אשר תהא הפונקציה אותה הוא ממלא בשרשרת זו של העברת הסם מיד ליד".

דברים דומים ברוח האמור לעיל נאמרו גם ברע"פ 3287/21 עתמין נ' מדינת ישראל: "בית משפט זה שב והדגיש כי יש לנקוט בענישה מחמירה כלפי עבירות של ייצור והפקדת סם מסוכן, על מנת להרתיע מעבריינים פוטנציאליים לעשות כן, ולגדוע את שרשרת הפצת הסם כבר מראשיתה". דברים אלה יפים ותואמים גם לענייני וודאי לעבירות הסחר. זאת ועוד, בית המשפט העליון קבע לא אחת כי יש צורך להיאבק בכל שלבי מערך הפצת הסמים, לעניין זה ראו ע"פ 966/94 אמזלג נ' מדינת ישראל, שם נקבע בין היתר כדלהלן: "נגע הסמים אוכל באוכלוסייה שלנו בכל פה, והחברה הכריזה עליו מלחמת חורמה ומצפה שהעונשים שיגזרו על ידי בתי המשפט בשל עבירות סמים ישתלבו במאבק הכולל להדברת הנגע. עונש הולם למחזיקי סמים שלא לשימוש עצמי קרי: למשולבים במערך ההפצה - מכוון לקבוע בהכרת הכל את החומרה היתירה שאנו מייחסים להפצת הסמים, ולהרתיע עבריינים בכוח מלשלוח ידם בפעילות ההפצה. שתי תכליות מרכזיות אלו ניתן להשיג רק על ידי הטלת עונשים חמורים..."

ברע"פ 6029/03 מדינת ישראל נ' שמאי, שם נקבע כי הענישה אמורה "לשקף את הצורך הדוחק להביא להדברת הנגע, וכן ע"פ 7952/15 מדינת ישראל נ' שץ: "בית משפט זה עמד לא אחת על החומרה הרבה הטמונה בעבירות סחר והפצה של סמים, לא כל שכן סמים מסוכנים המוגדרים 'קשים'...ועל הצורך להיאבק בהן באמצעות ענישה משמעותית ומרתיעה...זאת, לאור הנזק הרב שהן מסבות לא אך למשתמשים הישירים בסם, אלא לחברה כולה, הסובלת מעבירות רכוש ואלמות מצד העוסקים בסחר ומלקוחותיהם. "ראו בעניין זה דבריו של כב' השופט א. רובינשטיין ברע"פ 1345/08 ארקדי איסטרשוב נ' מדינת ישראל [נבו]": אין מנוס מהכבדת היד על המחזיקים סמים שלא לצריכה עצמית, שכל בר דעת מבין כי נועדו לצריכת הזולת, קרי, להוספת שמן על מדורת הסמים אשר להבותיה אופפות רבים וטובים, או רבים שהיו טובים. עבירה זו היא תאומתה הסטוטורית של עבירת הסחר בסמים, אלא שלא ניתן להוכיח לגביה את הסחר עצמו, ונקבע לשתייה עונשה זהה, עונש מירבי של עשרים שנות...יידעו המעורבים בסמים שלא לצריכה עצמית, כי יד המשפט תכבד עליהם. "וכן דברי כב' השופט א. רובינשטיין ברע"פ 972/11 מדינת ישראל נ' יניב יונה [נבו]": את נגע הסמים יש לעקור מן השורש. ייצור, הפצה, סחר וכמובן גם שימוש בסמים - כל אלו מסבים נזק עצום. הנזק נגרם לא רק למעגל הסגור של המעורבים הישירים בביצוע העבירות, אלא גם לחברה בכללותה... למאבק בנגע הסמים יש שותפים רבים. חלקם מתמקדים בחינוך מניעתי ובהסברה. אחרים מסייעים בהליכי הגמילה. לצידם פועלים גם אנשי אכיפת החוק, שתפקידם לסכל את עבירות הסמים וללכוד את העבריינים. אף בית המשפט נוטל חלק חשוב במאבק, באמצעות הטלת עונש מרתיע על מי שהורשע בעבירות סמים. בכל זאת תוך מתן משקל - בין היתר - לכמות הסם ואיכותו, טיב עבירת הסמים שבוצעה, תרומתו של הנאשם להתגשמות העבירה ועברו הפלילי..."

בת"פ (מחוזי ים) 10139-03-21 מדינת ישראל נ' בן חליוא נקבע בין היתר כי: "בקביעת מתחם העונש ההולם על בית המשפט להתחשב לא רק בחומרת העבירות כשלעצמן, אלא גם בחומרת נסיבות ביצוען. הענישה המושתת על עבירות סחר בסמים מתחשבת, בין היתר, בסוג הסם הנסחר, בכמותו, בתמורה שהתקבלה עבורו ובחלקו של הנאשם בביצוע העסקאות (ע"פ 5065/15 אל קאדר נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקאות 6-7 (20.4.2016); --- סוף עמוד 10 --- ע"פ 5842/14 דהן נ' מדינת ישראל, פסקה 20 (29.07.2015); ע"פ 4522/18 מדינת ישראל נגד אסאבן (1.11.18); ע"פ 5953/13 מדינת ישראל נ' אהרון [פורסם בנבו] (6.7.2014); ע"פ 3172/13 סואעד נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (7.1.2014); ע"פ 972/11 מדינת ישראל נ' יונה [פורסם בנבו] (4.7.2012); ובש"פ 6439/09 אבו לבן נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (16.8.2009.)"

אם כן בענייננו, הנאשם הורשע בביצוע 25 עסקאות של סחר בסם מסוכן (פרטי אישום 2-8), החזקת סם שלא לצריכה עצמית והפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו (פרט אישום 1). הנאשם סחר בסמים מסוכנים מסוגים שונים ומכר אותם באמצעות הטלפון הסלולרי לצרכנים שונים, (להבדיל ממכירה לשוטר סמוי), כך שהעבירה לא רק שהושלמה בכל מכירה ומכירה אלא הנזק שנגרם לצרכן הוא מהותי ומשמעותי. מדיניות הענישה כפי שהתוותה ע"י בית המשפט העליון ובתי המשפט המחוזיים תואמת את המתחמים כפי שהוצגו ע"י המאשימה בסיכומיה וזאת לאור כמות עסקאות הסחר, סוג הסם, תכנון ומשך הזמן בו סחר הנאשם בסם המסוכן, תחכום והחזקת סוגים שונים של סמים שלא לצריכה עצמית, כמפורט בעובדות כתב האישום המתוקן. באשר לחומרה ולנזק שבעבירת הסחר בסמים ראו ע"פ 4522/18 מדינת ישראל נגד אסאבן: "בית משפט זה עמד פעמים רבות על חומרתן של עבירות הסמים, ובפרט עבירת הסחר בסמים. חומרה זו נובעת, בין היתר, מנזקיהם הקשים של הסמים - במיוחד כך לגבי סמים המוגדרים 'קשים' - הן למשתמשים, הן לסביבתם [...] לפיכך נפסק לא אחת כי עבירות אלו מחייבות מענה החלטי על דרך של ענישה מחמירה ומרתיעה [...] כבר צוין כי הענישה בעבירות סמים מאופיינת בשונות רבה, נוכח "האינדיבידואליות בענישה והייחודיות של המקרים השונים [...] במסגרת זו יש ליחס משקל גם לסוג הסם ולכמותו".

על כן ולאור כל האמור לעיל אני קובע שמתחם העונש ההולם למעשיה העבירות בהן הורשע הנאשם בפרט אישום 1, נע בין 18-36 חודשי מאסר לגבי העבירות בהן הורשע מתוקף פרטי אישום 2-8, נע בין 24-48 חודשי מאסר, לצד הטלת מאסר על תנאי וקנס.

גזירת עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם:

על שיקולי ענישה, עמד בהרחבה כב' בית המשפט העליון בע"פ 11699/05 סרפו נ' מ"י (23/6/08): "מלאכת גזירת הדין קשה ומורכבת היא. היא מצריכה עריכת איזון עדין ורגיש בין שיקולי הענישה השונים, ובין נתוניו של הנאשם הקונקרטי והנסיבות שבהן נעברה העבירה, לבין שיקולי מדיניות מגוונים והצורך בהתוויית מדיניות עונשית ברורה שיש בה כדי לקדם ערכים חברתיים. מטבע הדברים, זהו אינו מדע מדויק, שהרי אין מקרה אחד זהה למשנהו, אין נאשם דומה לחברו וגם אם ניתן לעיתים להצביע על דמיון או קרבת-מה בין נסיבותיו של מקרה פלוני למקרה אלמוני, הרי שתמיד ימצא ייחוד ושוני בנסיבותיו של כל מקרה ומקרה ובאופן שבו ראוי ליישם את השיקולים השונים על עניינו של אותו נאשם העומד בפני בית המשפט. בסופו של יום, וזאת אין לשכוח, גזירת העונש נעשית למידותיו של הנאשם הספציפי. עמד על הדברים בבהירות רבה, כדרכו, השופט (כתוארו אז) א' ברק בפרשה קודמת:

"ביסוד הענישה אינו עומד שיקול אחד ויחיד, אלא מכלול של שיקולים. במלאכת הענישה בכל מקרה ומקרה חייב השופט למצוא את המשקל הראוי שיש להעניק לכל אחד מהשיקולים הנזכרים, תוך שהוא מודע לכך כי לעיתים קרובות שיקול אחד בא על חשבוננו של שיקול אחר. מכאן, שהעונש אשר מוטל בסופו של דבר על הנאשם, אינו אלא תוצאה "משוקללת" - אם תרצה פשרה - של השיקולים השונים שיש להביאם בחשבון. מלאכת "שקלול" זו אינה מלאכה מדעית, אך היא אף אינה מלאכה שרירותית. היא ענין שבשיקול דעת, הנעשה על הרקע הכללי והאינדיבידואלי, במסגרת המדיניות העונשית הכללית כפי שהיא מתבצעת על-ידי בתי-המשפט" (ע"פ 212/79 פלוני נ' מדינת ישראל, פ"ד לד(2) 421, 434 (1979)....").

הנאשם ביצע את העבירות בהן הורשע בתחכום רב, במיומנות ועל בסיס תכנון מקדים מדוקדק. מכירת הסם הושלמה לצרכנים השונים וזאת להבדיל ממכירה לשוטר סמוי כל שהסם לא מגיע לצרכן. הנאשם לא חדל ממעשיו עד אשר נתפס ולמעשה ניתן לומר שהקים מערך אפקטיבי לביצוע העבירות. עניינו של הנאשם הופנה לשירות מבחן, נראה היה כי בשלב מסוים של ניהול ההליך כי קיים סיכוי לשילוב הנאשם בהליך טיפולי אולם הניסיון לא צלח, הנאשם עזב את הקהילה הטיפולית אליה הופנה.

לנאשם הרשעות קודמות (ת/4) בעבירות דומות, בענייננו הוא לקח אחריות על מעשיו לאחר תיקון כתב האישום, הודה במיוחס לו וחסך זמן שיפוטי יקר.

במצב דברים זה, אני ממה לנכון למקם את עונשו של הנאשם ברף הבינוני של כל מתחם כך שיהיה בו כדי לאזן בין נסיבותיו של הנאשם והנסיבות שאינן כרוכות בביצוע העבירות לבין מהות העבירות, נסיבות ביצוע והרתעת הרבים בהתאם לסעיפים 40 ו- 40 לחוק העונשין (תיקון 113 לחוק).

משכך ולאור כל האמור לעיל אני מטיל בזאת על הנאשם את העונשים הבאים:

1. מאסר בפועל למשך 50 חודשים בניכוי ימי מעצרו לפי תחשיבי שב"ס.

2. מאסר על תנאי של 10 חודשים למשך 3 שנים, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור בפרק זמן זה, לאחר שחרורו מריצוי תום מאסרו בגין תיק זה, על כל עבירה לפי פקודת הסמים המסוכנים, פרט לעבירה של החזקת סם לצריכה עצמית.

3. מאסר על תנאי של 6 חודשים למשך 3 שנים, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור בפרק זמן זה, לאחר שחרורו מריצוי תום מאסרו בגין תיק זה, על עבירה של החזקת סם לצריכה עצמית.

4. הנאשם יחתום על התחייבות כספית בסך של 10,000 ₪ לפיה יתחייב להימנע מלעבור במשך 3 שנים, לאחר שחרורו מריצוי תום מאסרו בגין תיק זה, על אחת העבירות בהן הורשע בהליך זה שלפני, לרבות על עבירה של החזקת סם לצריכה עצמית.

ניתן בזה צו להשמדת מוצגים - סמים.

פרוטוקול זה מהווה פקודת מאסר.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בחיפה תוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, ט"ז חשוון תשפ"ה, 17 נובמבר 2024, בהעדר הצדדים.